

Domslut

1. Artikel 35 i kommissionens förordning (EG) nr 1291/2000 av den 9 juni 2000 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser samt förutfastställelselicenser för jordbruksprodukter, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 325/2003 av den 20 februari 2003, ska tolkas så, att syftet med säkerheten enligt denna bestämmelse inte bara är att garantera importåtagandet, utan även att garantera att bevis för att licensen har använts visas upp inom viss tid.
2. Artikel 35.4 c i förordning nr 1291/2000, i dess lydelse enligt förordning nr 325/2003, ska tolkas så, att om bevis för att en import genomförts på ett korrekt sätt visas upp för sent, ska det belopp som ska förverkas, baserat på de kvantiteter för vilka bevis inte visats upp inom den frist som föreskrivs i artikel 35.4 a, grundas på en sats för beräkning av säkerheten som faktiskt tillämpades vid ansökan om licensen eller licenserna för den importen. Det har ingen betydelse vid bedömningen av den frågan om säkerheten har ställts på grundval av en högre sats än den som gäller för annan import av samma slags produkt som den importerade produkten, då den sistnämnda var befriad från importtullar.

(¹) EUT C 194, 30.6.2012.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 18 juli 2013 — Vodafone Omnitel NV (målen C-228/12, C-231/12 och C-258/12), Fastweb SpA (målen C-229/12 och C-232/12), Wind Telecomunicazioni SpA (målen C-230/12 och C-254/12), Telecom Italia SpA (målen C-255/12 och C 256/12) och Sky Italia srl (mål C-257/12) mod Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Presidenza del Consiglio dei Ministri (målen C-228/12 — C-232/12, C-255/12 och C-256/12), Commissione di Garanzia dell'Attuazione della Legge sullo Sciopero nei Servizi Pubblici Essenziali (målen C-229/12, C-232/12 och C-257/12) och Ministero dell'Economia e delle Finanze (mål C-230/12) (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo regionale per il Lazio — Italien)

(Förenade målen C-228/12 — C-232/12 och C-254/12 — C-258/12) (¹)

(Elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster — Direktiv 2002/20/EG — Artikel 12 — Administrativa avgifter som åläggs företagen inom den berörda sektorn — Nationell lagstiftning som innebär att operatörer inom elektronisk kommunikation måste betala en avgift som ska finansiera kostnaderna för de nationella regleringsmyndigheternas verksamhet)

(2013/C 260/25)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo regionale per il Lazio

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Vodafone Omnitel NV (målen C-228/12, C-231/12 och C-258/12), Fastweb SpA (målen C-229/12 och C-232/12), Wind Telecomunicazioni SpA (målen C-230/12 och C-254/12), Telecom Italia SpA (målen C-255/12 och C 256/12) och Sky Italia srl (mål C-257/12)

Svarande: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Presidenza del Consiglio dei Ministri (målen C-228/12 — C-232/12, C-255/12 och C-256/12), Commissione di Garanzia dell'Attuazione della Legge sullo Sciopero nei Servizi Pubblici Essenziali (målen C-229/12, C-232/12 och C-257/12) och Ministero dell'Economia e delle Finanze (mål C-230/12)

Ytterligare deltagare i rättegången: Wind Telecomunicazioni SpA (målen C-228/12, C-229/12, C-232/12, C-255/12 — C-258/12), Telecom Italia SpA (målen C-228/12, C-230/12, C-232/12 och C-254/12), Vodafone Omnitel NV (målen C-230/12 och C-254/12), Fastweb SpA (målen C-230/12, C-254/12 och C-256/12) och Television Broadcasting System SpA (mål C-257/12)

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Tolkning av artikel 12 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (auktorisationsdirektiv) (EGT L 108, s. 21) — Administrativa avgifter som åläggs företagen — Nationella bestämmelser som föreskriver att samtliga kostnader för nationella regleringsmyndigheter som inte finansieras av staten ska fördelas mellan företagen i den berörda sektorn efter deras intäkter från relevant försäljning av varor eller tillhandahållande av tjänster

Domslut

Artikel 12 i Europaparlamentets och rådets direktiv av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (auktorisationsdirektiv) ska tolkas på så sätt att den inte utgör hinder för en sådan lagstiftning i en medlemsstat som den som är i fråga i de nationella målen, som innebär att företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationstjänster eller kommunikationsnät är skyldiga att betala en avgift som ska täcka den nationella regleringsmyndighetens samtliga icke statligt finansierade kostnader och vars storlek bestäms utifrån nämnda företags intäkter. Detta gäller dock under förutsättning att avgiften enbart är avsedd att finansiera kostnader för sådan verksamhet som anges i artikel 12.1 a i direktivet, att de sammanlagda intäkterna från avgiften inte överstiger de sammanlagda kostnaderna för nämnda verksamhet och att avgiften åläggs företagen på ett objektiva, öppet redovisat och proportionellt sätt. Det ankommer på den nationella domstolen att pröva huruvida dessa villkor är uppfyllda.

(¹) EUT C 217, 21.7.2012.